

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ.

ΚΥΡΙΔΔΟΣ Ζ΄.

Ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι
καὶ εἰς Θεὸν ἀναπαύεσθαι.

Ἀρχαιοτάτη καὶ ἀρίστη συνθήβια ὑπῆρχε παρὰ τοῖς Ἑλλήσι τὸ ἀπὸ θεῶν ἄρχεσθαι ἐπὶ πασῶν σχεδὸν τῶν οὐσιωδῶν αὐτῶν πράξεων. Τὴν καλὴν ταύτην συνθήβειαν οἱ τοὺς Ἑλληνας διαδεχθέντες χριστιανοὶ καθιέρωσαν εἰς τοσοῦτον, ὥστε πολλοὶ παρ' ἡμῖν οὐδὲν σχεδὸν πράττουσι, χωρὶς πρότερον νὰ μνημονεύσωσι τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἢ νὰ ποιήσωσι τὸ τοῦ σταυροῦ σημεῖον, ὡς σύμβολον ἐπικλήσεως θείας τε ἀντιλήψεως καὶ σωτηρίας. Ἐμφυτον, φαίνεται, εἶναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸ μὲν, νὰ συναισθάνηται ἐπὶ πάντων τὴν ἀνθρωπίνην αὐτοῦ ἀδυναμίαν· τὸ δὲ, νὰ ἐπικαλῆται πρὸς ἀναπλήρωσιν ταύτης τὴν θεϊαν ἀντίληψιν, ἵνα καταστήσῃ τὸ ἔργον αὐτοῦ, ὅσον ἔνεστι, τελειότερον.

Τὴν ἀνθρωπίνην ταύτην ἀδυναμίαν συναισθανόμενοι καὶ ἡμεῖς καὶ τῶν ἀρχαίων συνηθειῶν ζηλωταὶ ὄντες, πρῶτον μὲν ἐπικαλούμεθα τὴν Θεϊαν Πρόνοιαν, ἵνα ἐπι-